

I. ĐỌC HIỂU (4,0 điểm)**Đọc văn bản sau và thực hiện những yêu cầu bên dưới:**

Hồi ấy là năm thứ tư niên hiệu Thuận Thiên¹ (1431). Có hai người đàn bà đến ngồi trong một quán chợ để xem bói và đoán số. Hai người này, sáng ở chợ Thanh Xuân, chiều ở chợ Dừa, khi ra Kinh áp, lúc về Tràng An, không nhất định ở nơi nào, hình như có ý ngược xuôi để dò xét sự gì. Nhìn kỹ hình dung thì thấy một người ước ngoài bốn mươi, tóc xanh đã điểm sương trắng, mặt ngọc đã nhạt màu hồng, nhưng cái vẻ phương phi thùy mị còn đủ làm cho thiên hạ xiêu lòng. Còn cô gái trẻ thì đương tuổi cập kê, mặt hoa da tuyết.

[Lược một đoạn: Hai người đàn bà ngồi xem bói ở chợ, dùng tiền cứu giúp người nghèo, có nhiều người muốn biết họ trú ngụ ở đâu nhưng không ai biết.]

Hồi ấy có một nhà nho già quê ở phường Đại Lợi, vì nghèo khó nên dạy học ở Đông Anh. Khi nhận tin cha ốm nặng, ông vội vã về nhà, không quản đêm khuya. Tới bến đò Bồ Đề, ông thấy hai người phụ nữ đi xuống từ cây bồ đề, nghi là ma nên định tấn công, nhưng hóa ra đó là hai cô thầy bói thường ngày ở chợ. Nhà nho nghi ngờ hai người đàn bà là yêu tinh vì thấy họ xuất hiện trên ngọn cây vào ban đêm, nhưng sau đó ôn tồn giải thích về cuộc đời mình và lý do dạy học. Khi nghe ông nhắc đến công thần, hai người đàn bà xúc động và lộ rõ thân phận thật của mình.]

Người có tuổi che mặt khóc và nói:

- Tôi chính là cháu dâu Long Vương². Năm xưa vì chồng tôi thích hương sen trắng, bị chàng Kim Lân rử rê cùng bơi đến hồ Dâm Đàm³ chơi, không ngờ gặp phải ngày Vương Thông⁴ xem đánh cá ở đó, bị nó bắt được, đem giết đi. Con trai tôi xin với Long Vương đi báo thù cha. Bấy giờ nó cuội ngựa không vẫy, rẽ nước lên trần. [...] Từ bấy đến nay, đã qua ba mươi sáu năm, tựa cửa chờ con, không nơi nương tựa, tôi đành giả tiếng đi bói để chờ con. Hôm mới đây, tôi đã được tin: sau khi lên cõi trần, con tôi thờ vua Lê, rất được tin yêu. Nó đã từng làm thích khách, lên được Khi vua Lê giảng hòa vào dinh Vương Thông, nhưng ba lần đâm đều không trúng [...] con tôi nghĩ thù cha không bao giờ báo được. Nó bèn trông về thủy cung, bái vọng tôi, rồi treo cổ lên cây tự sát, cách đây đã bốn năm rồi. Tôi muốn về ngay thủy phủ. Nhưng nghĩ đến cái nghĩa cùng đi với nhau, sao nữ tội dứt, tôi nán ở lại mươi ngày nữa với Sơn cô.

Nhà nho già nghe, động lòng thương xót. Cụ hỏi đến người thiếu nữ. Thiếu nữ kéo vạt áo lau nước mắt, hé bộ răng nhỏ, cúi đầu thưa rằng:

- Thiếp không phải là người quái dị mà là vợ Sơn thần Đông Ngu. Khi Hoàng Phúc⁵ làm quan trấn phủ, tính hay đào xẻ núi non, đã làm đoản thương long mạch núi Mẫu Sơn. Vì thế, mạch Mẫu Sơn khô cạn. Phu quân thiếp giận lắm, thường sai người rình đợi xe Hoàng Phúc đi qua thì quăng đá cho gãy nát bánh xe để báo thù. Phúc đoán biết việc ấy, không dám qua núi nữa. Phu quân thiếp bèn cuội hồ thần lên hầu Tinh quan tòa Nam Tào⁶ được biết rằng Hoàng Phúc sẽ bị Lê Lợi bắt sống trong tương lai. Phu quân thiếp mừng lắm, liền thác sinh vào nhà họ Bùi. [...] Thiếp hằng ở trong thạch động, bấm đốt tay, đến nay đã hai mươi bốn năm. Lòng những e chồng mắc mối phú quý ở trần gian mà quên lời ước cũ, thiếp mới mượn cơ bói toán, ca hát, tìm khắp nơi nơi, may ra phu quân thiếp nghe thấy tiếng ca mà động lòng chẵng. Thế mà đã ba bốn tháng nay, vẫn không dò được tung tích. Dám hỏi lão nho có biết gì về việc này chẵng?

[Lược một đoạn: Nhà nho già bảo rằng công thần nhiều và đều được ban quốc tính nên khó tìm theo tên cũ, rồi yêu cầu thiếu nữ mô tả hình dạng. Thiếu nữ miêu tả chồng có vóc dáng cao lớn, tai có hai chấm đỏ, bàn tay khắc chữ “nhân” và “cừ” ghép thành chữ “cừu”. Sau khi suy nghĩ, nhà nho nhận ra đó là quan Tham tán quân vụ Bùi Khả Gia, một môn sinh của ông, đã mất năm trước.]

Thiếu nữ đang buồn hóa tươi, mỉm cười, sửa lại khăn áo, chấp tay vái chào nhà nho già. Chớp mắt, hai người thần nữ đã biến mất.

(Truyện Hai nữ thần, trích Thánh Tông Di Thảo, Nguyễn Bích Ngô dịch, NXB Hồng Đức, 2017, tr 22 – 28 trên thuviensach.vn)

Chú thích:

- (1) **Thuận Thiên:** là niên hiệu của Lê Thái Tổ Lê Lợi (1385-1433) trong suốt thời gian cai trị Đại Việt.
- (2) **Long Vương:** tên gọi chung cho các vị thần cai quản các vùng biển và đại dương trong thần thoại.
- (3) **Dâm Đàm:** là một tên gọi cũ của Hồ Tây (thuộc quận Tây Hồ, Thành phố Hà Nội) ngày nay.

(4) **Vương Thông:** là một tướng nhà Minh từng nắm giữ chức Tổng binh quân Minh tại An Nam, sau bị nghĩa quân Lam Sơn đánh bại, phải xin hàng Lê Lợi để có thể rút quân về phương Bắc trong hòa bình.

(5) **Hoàng Phúc:** một đại thần triều Minh, từng làm tán quân vụ ở An Nam thời kì thuộc Minh.

(6) **Nam Tào:** một vị thần trong văn hóa dân gian, tương truyền, ông là người ghi sổ sinh, đứng bên trái (phương Nam) của Ngọc Hoàng.

Câu 1. Xác định ngôi kể, điểm nhìn trong văn bản trên. (0,5 điểm)

Câu 2. Theo văn bản, ngoại hình của hai người đàn bà được miêu tả như thế nào? (0,5 điểm)

Câu 3. Em hiểu như thế nào về chi tiết cuối văn bản: “thiếu nữ đang buồn hóa tươi, mím cười?” (1,0 điểm)

Câu 4. Từ câu chuyện của vợ Sơn thần Đông Ngụ, tác giả muốn truyền tải thông điệp gì? (1,0 điểm)

Câu 5. Sau khi đọc câu chuyện, em có cảm thấy hai người phụ nữ trên đáng thương không? Vì sao? (1,0 điểm)

II. LÀM VĂN (6,0 điểm)

Câu 1. (2,0 điểm)

Viết một đoạn văn nghị luận (khoảng 200 chữ) trình bày suy nghĩ của em về vai trò của niềm tin trong cuộc sống.

Câu 2. (4,0 điểm)

Viết bài văn nghị luận (khoảng 600 chữ) so sánh, đánh giá hai văn bản truyện dưới đây:

Đoạn trích thứ nhất:

Tía anh Hết năm nay 72 tuổi. Tuổi này, người ta hay đau yếu nhưng ông vẫn còn sỏi lắm. Ông già khó tính, thêm tật lạng tai. Người ta mời ông ngồi, ông cười, xua tay: "Ăn rồi. Ăn cơm với thằng Hết rồi". Chừng năm năm trước, ông còn vô bếp nấu cơm, mắt mũi tèm nhèm để lửa tấp vô vách lá, nhà cháy rụi. Anh Hết cất lại nhà trên nền cũ đầy tro, nhìn xa nhà lớn hơn miếu ông Tà một chút. Ông già ngồi tiếc cái tivi đen trắng, mỗi lần mở phải đập thùm thùm nó mới lẹt xẹt lên hình. Ông già điếc đất vậy mà mê tivi, cháy rồi thì thôi vậy, chiều chiều chống gậy thả qua nhà hàng xóm coi nhờ.

Bữa nào anh Hết cũng chống mõng thổi lửa, rồi dọn cơm sẵn, ngồi dựa cửa trước chờ tía anh về. Có bữa chờ tới mõi mõi, để bụng đói ngồi ngủ gà gật. Người ở xóm biểu cứ ăn trước đi chớ chờ gì, anh cười, mâm cơm có ảm cúng, tía tôi mới vui miệng, ăn nhiều. Nhưng có bữa, anh mới vừa giờ cửa chui vô nhà, ông già đã ngồi nhai cơm cháy, bị nghẹn, mắt ầng ậng nước. Anh thương tía quá chừng vội vàng chạy đi vo gạo.

(Trích *Hiu hiu gió bắc*, Nguyễn Ngọc Tư, In trong tập truyện ngắn *Cánh đồng bất tận*, NXB Trẻ, 2018)

Đoạn trích thứ hai:

Khi tôi lên mười hai tuổi thì cha mẹ tôi chia tay nhau. Nói cho đúng là mẹ tôi bỏ cha tôi theo một người đàn ông khác về thành phố. Sau đó ít lâu cha tôi đã tìm mẹ tôi nhiều lần. Lần cuối cùng từ thành phố trở về, cha tôi đập phá lung tung. Rồi ông lôi hai chị em tôi ra và nói:

- Mẹ chúng mày đã chết rồi. Từ nay tao cấm chị em mày nhắc tới mẹ. Đứa nào nhắc tới, tao giết.

Đêm ấy, tôi nằm ôm đứa em trai sáu tuổi và lặng lẽ khóc. Em tôi ngồi dậy trong đêm và hỏi:

- Chị ơi! Mẹ chết rồi hở chị?

- Không! - Tôi vội nói - Mẹ không chết. Mẹ đang ở thành phố. Mẹ sẽ về.

Và đêm ấy, cha tôi uống rượu say và khóc. Cũng từ ngày đó, đêm đêm cha tôi uống rượu. Rồi cha tôi say, ngủ ngay trên nền nhà. Tôi không làm sao đưa cha lên giường được. Tôi lấy chăn đắp cho cha và ngồi nhìn cha mà khóc. Những đêm không uống rượu ở nhà, cha tôi mò ra chợ uống rượu. Những đêm như thế, tôi chong đèn chờ cha. Có bữa, cha tôi ngủ lại ở lều chợ. Cũng vào năm đó, tôi phải bỏ học. Suốt ngày tôi lo việc giặt giũ, cơm nước cho cha tôi với đứa em. Cha tôi đi làm cả ngày. Tôi về nhà, cha gục mặt ăn vội bữa tối. Hầu như chẳng bao giờ cha nói chuyện với chị em tôi.

(Trích *Người Cha*, Nguyễn Quang Thiều, in trong tập truyện ngắn *Mùa hoa cải bên sông*, NXB Hội nhà văn, 2012)

* **Chú thích**

Nguyễn Ngọc Tư sinh năm 1976 tại Đầm Dơi, Cà Mau, là nữ nhà văn trẻ của Hội nhà văn Việt Nam. Truyện ngắn **Hiu hiu gió bắc** kể về anh Hết, một người đàn ông hiếu thảo, chăm sóc người cha già khó tính lẳng tai.

Nguyễn Quang Thiều sinh năm 1957, ông không chỉ là nhà thơ nổi tiếng mà còn là nhà văn thành công ở các thể loại: tiểu thuyết, truyện ngắn, bút ký. Truyện ngắn **Người Cha** kể về một gia đình tan vỡ khi người mẹ bỏ đi, cha chìm trong rượu chè. Con gái lớn phải chăm cha và em, chịu đựng những trận đòn khi ông say.

.....Hết.....

HƯỚNG DẪN CHẤM

Phần	Câu	Nội dung	Điểm
I		ĐỌC HIỂU	4,0
	1	Ngôi kể: thứ ba, điểm nhìn toàn tri. Hướng dẫn chấm: - Học sinh trả lời chính xác như đáp án: 0,5 điểm. - Học sinh trả lời được một ý: 0,25 điểm - Học sinh không trả lời đúng không cho điểm	0,5
	2	Ngoại hình của hai người đàn bà: “một người ước ngoài bốn mươi, tóc xanh đã điểm sương trắng, mặt ngọc đã nhạt màu hồng, nhưng cái vẻ phương phi thùy mị còn đủ làm cho thiên hạ xiêu lòng. Còn cô gái trẻ thì đương tuổi cập kê, mặt hoa da tuyết” Hướng dẫn chấm: - Học sinh trả lời như đáp án: 0,5 điểm; - Học sinh trả lời được một ý : 0,25 điểm - Học sinh không trả lời đúng không cho điểm	0,5
	3	Thiếu nữ đang buồn hóa tươi, mỉm cười: - Cô đã tìm được thông tin về chồng mình, biết rằng chồng cô chính là quan Tham tán quân vụ Bùi Khả Gia - một môn sinh của nhà nho già - và đã mất. 0,25 - Nụ cười ấy còn thể hiện sự an lòng vì đã tìm thấy câu trả lời, dù đau đớn nhưng cũng giải tỏa được nỗi lòng bấy lâu. 0,75 Hướng dẫn chấm: - Học sinh trả lời như đáp án: 1,0 điểm; - Học sinh nêu được ý 1: 0,25 điểm. - Học sinh nêu được ý 2: 0,75 điểm. - Học sinh không trả lời đúng không cho điểm	1,0
	4	Thông điệp được rút ra từ văn bản: *Gợi ý tham khảo: + Ca ngợi lòng thủy chung, kiên định trong tình yêu ngay cả khi phải chịu nhiều đau khổ và mất mát. + Ca ngợi tình cảm vợ chồng... Hướng dẫn chấm: - Học sinh nêu được 01 thông điệp như đáp án hoặc thông điệp khác mà hợp lí: 1,0 điểm - Học sinh trả lời không thuyết phục hoặc không trả lời: 0,0 điểm *Lưu ý: Học sinh có thể trả lời khác đáp án nhưng thuyết phục, diễn đạt nhiều cách miễn hợp lí.	1,0
	5	- HS trả lời: đáng thương 0,5 đ - Lí giải (gợi ý): Họ đều mang những nỗi đau về sự chờ đợi mất mát: + Một người chờ đợi con mình báo thù cho chồng suốt nhiều năm nhưng cuối cùng lại biết rằng con đã tự sát vì thất bại.	1,0

		+ Một người lang thang tìm chồng với hy vọng rằng chồng không quên lời ước hẹn, nhưng cuối cùng lại biết rằng chồng đã mất. Hướng dẫn chấm: - Học sinh trả lời đáng thương: 0,5 điểm - Học sinh lí giải rõ, thuyết phục: 0,5 điểm - Học sinh lí giải chưa thuyết phục: 0,25 điểm. - Học sinh không trả lời đúng không cho điểm	
II	Viết		6,0
	1	Viết đoạn văn nghị luận xã hội (khoảng 200 chữ) bàn về vai trò của niềm tin trong cuộc sống	2,0
		<i>a. Xác định về yêu cầu, hình thức, dung lượng của đoạn văn</i> Xác định đúng yêu cầu về hình thức và dung lượng (khoảng 200 chữ) của đoạn văn. Thí sinh có thể trình bày đoạn văn theo cách diễn dịch, quy nạp, tổng- phân – hợp, móc xích hoặc song hành	0,25
		<i>b. Xác định đúng vấn đề cần nghị luận:</i> Xác định đúng vấn đề cần nghị luận: vai trò của niềm tin	0,25
		<i>c. Đề xuất được hệ thống phù hợp để làm rõ vấn đề nghị luận</i> - Xác định được một số ý phù hợp để làm rõ vấn đề nghị luận, sau đây là một số gợi ý: Mở đoạn: Giới thiệu được vấn đề nghị luận “Vai trò của niềm tin trong cuộc sống” Thân đoạn: - Giải thích từ ngữ (có thể có hoặc không): Niềm tin là là sự tin tưởng vào một điều gì đó tồn tại, đúng đắn hoặc có giá trị... - Vai trò của niềm tin trong cuộc sống + Đối với bản thân: giúp tự tin hơn, tạo động lực phát triển bản thân, tạo dựng tư duy tích cực, cải thiện tâm lí do âu, nâng cao chất lượng cuộc sống... + Đối với gia đình: Tạo sự gắn kết, hỗ trợ lẫn nhau; củng cố mối quan hệ, giúp các thành viên cảm thấy an toàn và được yêu thương; hình thành nên giá trị và nguyên tắc sống trong gia đình; giúp các thành viên trong gia đình dễ dàng thảo luận và giải quyết mâu thuẫn... + Đối với xã hội: Tạo sự đoàn kết và hợp tác giữa các cá nhân và tập thể; giúp thúc đẩy sự tiến bộ xã hội; Niềm tin vào một tương lai tốt đẹp sẽ thúc đẩy mọi người cùng hành động... - Dẫn chứng cụ thể. - Phản đề: bác bỏ lối sống không có niềm tin, niềm tin mù quáng xa thực tế. Kết đoạn: - Khẳng định lại vai trò của niềm tin - Bài học nhận thức, hành động	0,5
		<i>d. Viết đoạn văn đảm bảo các yêu cầu sau:</i> - Lựa chọn được các thao tác lập luận, phương thức biểu đạt phù hợp để triển khai vấn đề cần nghị luận: vai trò của niềm tin - Trình bày rõ quan điểm và hệ thống các ý. - Lập luận chặt chẽ, thuyết phục: lí lẽ xác đáng; bằng chứng tiêu biểu, phù hợp; kết hợp nhuần nhuyễn giữa lí lẽ và bằng chứng.	0,5
		<i>đ. Diễn đạt</i> Đảm bảo dùng chuẩn chính tả, dùng từ, ngữ pháp tiếng Việt, liên kết câu trong đoạn văn.	0,25
		<i>e. Sáng tạo</i> Thể hiện suy nghĩ sâu sắc về vấn đề nghị luận; có cách diễn đạt mới mẻ.	0,25
	2	Viết bài văn (khoảng 600 chữ) so sánh hai đoạn trích từ hai tác phẩm Hiu hiu gió bắc của Nguyễn Ngọc Tư và Người Cha của Nguyễn Quang Thiều	4,0
		<i>a. Xác định được yêu cầu của kiểu bài:</i> Xác định được yêu cầu của kiểu bài: Nghị luận văn học	0,25

	<i>b. Xác định đúng vấn đề cần nghị luận:</i> So sánh hai đoạn trích từ hai tác phẩm <i>Hiu hiu gió bắc</i> của Nguyễn Ngọc Tư và <i>Người Cha</i> của Nguyễn Quang Thiều.	0,5
	<i>c. Đề xuất được hệ thống ý phù hợp để làm rõ vấn đề của bài viết.</i> - Xác định được các ý chính của bài viết. - Sắp xếp được các ý hợp lí theo bố cục 3 phần của bài văn nghị luận, gợi ý: 1. Mở bài: Giới thiệu hai đoạn trích trong truyện ngắn <i>Hiu hiu gió bắc</i> của Nguyễn Ngọc Tư và <i>Người cha</i> của Nguyễn Quang Thiều. 2. Thân bài: 2.1 Khái quát chung về 2 tác giả, 2 tác phẩm. 2.2 Những điểm tương đồng của hai đoạn trích: - Chủ đề: Cả hai đoạn trích đều tập trung vào mối quan hệ giữa người cha và con, mô tả những tình huống trong cuộc sống hàng ngày liên quan đến sự chăm sóc, lo lắng và tình cảm mà các nhân vật con dành cho cha mình. - Hoàn cảnh nhân vật: Nhân vật trong hai đoạn trích đều sống trong hoàn cảnh khó khăn. + <i>Hiu hiu gió bắc:</i> cha con anh Hết phải đối diện với tình trạng già yếu của người cha và những bất tiện trong cuộc sống do tuổi tác. + <i>Người cha:</i> hoàn cảnh khó khăn xuất phát từ sự chia ly của cha mẹ và người cha chìm trong men rượu, bỏ bê con cái. - Tình cảm của người con dành cho cha: Cả hai tác phẩm đều thể hiện tình cảm sâu sắc của người con dành cho cha, tình yêu thương của họ được bộc lộ qua những hành động hy sinh và sự kính trọng cha mình dù phải đối mặt với khó khăn. - Quan niệm thẩm mỹ: Cả hai nhà văn đều sử dụng ngòi bút hiện thực để xây dựng tác phẩm của mình từ đó bộc lộ sự cảm thông, thương xót cho số phận của nhân vật và trân trọng, đề cao vẻ đẹp trong tâm hồn họ. - <i>HS có thể có những khám phá, kiến giải khác giống nhau về nội dung và nghệ thuật từ hai văn bản, nếu hợp lý, khoa học.</i> 2.3 Những điểm khác biệt của hai đoạn trích: - Cách kể chuyện (ngôi kể, điểm nhìn, tác dụng...) + <i>Hiu hiu gió bắc:</i> Tác giả Nguyễn Ngọc Tư lựa chọn ngôi thứ ba, góc nhìn của người ngoài cuộc khách quan, tạo nên tính bao quát cho toàn bộ câu chuyện. Tuy nhiên tác giả không giấu nổi cảm xúc dành cho sự tận tụy của anh Hết dành cho cha mình. + <i>Người cha:</i> Tác giả Nguyễn Quang Thiều lựa chọn ngôi kể thứ nhất, điểm nhìn chủ yếu đặt vào nhân vật tôi để đi sâu khai thác tâm lí của nhân vật người con khi nhìn thấy cha mình đau khổ, chịu nhiều tổn thương và bộc lộ chính vết thương lòng của bản thân trước những hành động của cha mình. - Cách xây dựng nhân vật + <i>Hiu hiu gió bắc:</i> Người cha Đã 72 tuổi, là một ông già khó tính, vẫn còn sáng suốt và có tình cảm tốt đẹp với con. Đôi lúc gây phiền toái cho con nhưng vẫn có nét đáng yêu, hài hước, tạo nên sự gần gũi. + <i>Người cha:</i> Hình ảnh người cha là một người đàn ông đau khổ và suy sụp sau khi vợ bỏ đi, dẫn đến việc chìm trong rượu và trở nên thô bạo, khép kín. Người cha gần như không giao tiếp với các con, để lại trong lòng cô gái và em trai những nỗi đau và nỗi cô đơn. - Giọng điệu trần thuật: + <i>Hiu hiu gió bắc:</i> Giọng văn hài hước, nhẹ nhàng, ấm áp. Thể hiện sự gần gũi và tình cảm giữa cha con, sử dụng giọng văn châm biếm để tạo sự lạc quan. + <i>Người cha:</i> Giọng văn nghiêm túc, bi thương, phản ánh nỗi đau và sự xung đột trong gia đình. Tâm trạng nhân vật sâu sắc, tạo cảm giác u ám và bất lực. - <i>HS có thể có những khám phá, kiến giải thêm về sự giống nhau về nội dung và nghệ thuật từ hai văn bản, nếu hợp lý, khoa học.</i> 2.4 Đánh giá chung về sự tương đồng, khác biệt giữa hai tác phẩm và khẳng định	1,0

	giá trị độc đáo của mỗi tác phẩm. - Khắc họa tình cảm sâu sắc của người con dành cho cha, thể hiện qua sự chăm sóc, quan tâm và những nỗi đau mà họ phải đối mặt. - Ngợi ca lòng hiếu thảo, tinh thần vượt qua khó khăn trong cuộc sống. - Thể hiện sự cảm thông thấu hiểu cũng như phong cách riêng ở mỗi nhà văn... 3. Kết bài. Đánh giá khái quát giá trị của hai văn bản; ý nghĩa của so sánh; ấn tượng của bản thân.	
	<i>d. Viết bài văn đảm bảo các yêu cầu sau:</i> - Triển khai được ít nhất 2 luận điểm để làm rõ quan điểm cá nhân - Lựa chọn được các thao tác lập luận, phương thức biểu đạt phù hợp để triển khai vấn đề nghị luận. - Lập luận chặt chẽ, thuyết phục: Lí lẽ xác đáng, bằng chứng tiêu biểu, phù hợp, kết hợp chặt chẽ giữa lí lẽ và bằng chứng. Lưu ý: Học sinh có thể bày tỏ suy nghĩ, quan điểm riêng nhưng phải phù hợp với chuẩn mực đạo đức và pháp luật.	1,5
	<i>đ. Diễn đạt</i> Đảm bảo chuẩn chính tả, từ ngữ, ngữ pháp tiếng Việt, liên kết văn bản.	0,25
	<i>e. Sáng tạo</i> Thể hiện suy nghĩ sâu sắc về vấn đề nghị luận; có cách diễn đạt mới mẻ.	0,5
Tổng điểm		10,0

.....Hết.....